

[Gustav Pedersen.]

kun foreløbig som et Spørgsmaal og gaar ud fra, at det kan drøftes i det kommende Udvalg.

For Tobaksafgifternes Vedkommende er der foruden det rent forbrugsmæssige Spørgsmaal ogsaa et beskæftigelsesmæssigt. Det er jo desværre saadan, at der, hvor de billige Typer ligger, er det beskæftigelsesmæssige Problem af mindre Rækkevidde end for de lidt dyrere Ting, fordi en haandrullet Cigar selvsagt bruger betydelig mere Arbejdskraft end Cigaretter og Cerutter, hvor Maskinerne er udnyttet til det yderste. Jeg vil imidlertid tro, at de foreslaaede Satsler tager et rimeligt Hensyn baade til Forbrugernes Interesser og til de beskæftigelsesmæssige Interesser.

Den egentlige Spiritus er der vist ingen Grund til at gøre Bemærkninger om. Jeg tror ikke, der ligger andre Spørgsmaal her end det rent fiskale, hvorvidt den foreslaaede Skatteforhøjelse virker saadan, at Forbruget bliver saa meget mindre, at det bliver mærkbart i den samlede Indtægt af disse Skatter. Det gælder selvfølgelig for alle disse Posters Vedkommende, at der kan regnes med nogen Nedgang i Forbruget som Følge af Forhøjelserne.

Jeg vil dog her gøre opmærksom paa, at det ogsaa kan komme til at ligge paa anden Maade. Det er jo ikke paa Forhaand givet, at det overhovedet er muligt at fremstille eller indføre det Kvantum, der er Tale om at sælge her. Alene af den Grund vil en Diskussion om Nettoprovenuet af disse Skatteforhøjelser blive en teoretisk Diskussion. Ingen er i Stand til at se saa langt frem, at man paa nogenlunde sikker Grund kan drøfte Mulighederne bare et kvart eller et halvt Aar frem i Tiden, og derfor vil det ogsaa være ønskeligt at tale om, hvorvidt de Tal, der er beregnet, bliver de rigtige Tal, naar de til sin Tid skal indgaa i Statsregnskabet. Men det helt sikre er, at hvis der af anden Grund end selve Skatteforhøjelsen sker en Nedgang i Salget af de Varegrupper, der her er Tale om, vil de forhøjede Satsler i alle Tilfælde give saa meget mere i Statskassen, som de ligger højere end de hidtil gældende, og da vi jo er helt sikre paa, at Staten i alt Fald i en overskuelig Fremtid vil komme ud for en Række Ekstraudgifter og en Række svigtende Indtægter, er der efter min Mening al Grund til at gennemføre de Ændringer, der her er Tale om.

Jeg understreger, at ingen med Glæde gaar til disse Forhøjelser, men i denne Tid er der jo ingen Mulighed for at tage Stilling til Forslag hverken af den ene eller den

anden Karakter ud fra Hensynet til, om man er glad ved dem eller ej. Det, der er Spørgsmaalet, er, om det er muligt at undgaa disse Forhøjelser, og jeg i hvert Fald vil ikke være i Stand til at pege paa en Mulighed for at undgaa dem. Derfor skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til velvillig og meget hurtig Behandling.

Himmelstrup: Jeg skal ganske afholde mig fra at anstille filosofiske Betragtninger over, hvorvidt det vilde være rigtigt i en Situation som den foreliggende at dække nogle af de Udgifter, som Situationen har ført med sig, ved Laan i Stedet for ved Skat, saaledes som den ærede socialdemokratiske Ordfører var inde paa. Jeg vil kun gøre opmærksom paa, at da man sidste Gang var i en Situation som den, vi staar i i Øjeblikket, nemlig fra 1914 til 1918, anvendte man en anden Fremgangsmaade. De Skatteforhøjelser, som kom dengang, kom jo langt, langt senere, først langt ind i 1915, medens man i de første Maaneder bjærgede sig igennem de økonomiske Vanskeligheder, som ogsaa dengang taarnede sig op, paa anden Maade. Det var jo det radikale Parti, der førte Finanspolitikken dengang, og de Radikale har altsaa nu været i Stand til at foretage den overordentlig drastiske Vending, der er Tale om ogsaa paa dette Omraade.

Jeg skal holde mig til den Kendsgerning, at den højtærede Finansminister i Øjeblikket skal bruge 81 Mill. Kr., og dem vil han skaffe ved Hjælp af en Forhøjelse af Skatterne. Han foretager i det Forslag, han her har forelagt, en Deling, hvorefter de 47 Mill. Kr. dækkes ved Forhøjelse af den direkte Beskatning og de 34 Mill. Kr. ved Forhøjelse af den indirekte Beskatning. Det Parti, paa hvis Vegne jeg taler, har ikke noget imod, at den højtærede Finansminister anvender denne Fordelingsmaade og siger: Nu tager jeg de 34 Mill. Kr. af disse 81 Mill. Kr. paa den indirekte Beskatning.

Man kunde saa maaske have ventet, at den højtærede Finansminister dog havde hittet paa en ganske lille Smule nyt. Skattemæssigt er der jo ikke det fjerneste nyt i disse Forslag. Den Opfindsomhed, den højtærede Finansminister har lagt for Dagen, da han skrev det foreliggende Forslag, er jo meget lille. Bortset fra nogle smaa, hvad skal jeg sige, Fiduser, som ikke har med det finansielle at gøre, drejer det sig jo kun om en Forhøjelse af Satslerne. Den højtærede Finansminister er i Virkeligheden ganske fantasilos. Han burde have op-